

er det i bemærkningerne forsøgt at udbyde disse definitioner videre, end teksten i EF-direktivet gør det. En sådan afklaring er også nødvendig i de andre EF-lande.

Når det er fundet hensigtsmæssigt i lovens titel og ordvalg at medtage »kemiske«, er det for at understrege lovens karakter af »kemikalielovgivning« og for at bruge et ordvalg der bedst muligt giver ikke-fagfolk en umiddelbar fornemmelse af hvad loven regulerer.

*Spørgsmål 29:*

*ad § 17.*

Indebærer bestemmelsen, at en anmeldelse i et andet EF-land forhindrer anvendelse af § 30?

*Spørgsmål 30:*

Indebærer bestemmelsen, at en anmeldelse i et andet EF-land, som accepterer de i EF fastlagte minimumskrav (som nævnt i bemærkningerne til § 13), vil have gyldighed i Danmark?

*Spørgsmål 31:*

Hvordan vil ministeren sikre, at myndighederne har samme kontrol med nye stoffer, der anmeldes i et andet EF-land, som med stoffer, der anmeldes i Danmark?

*Svar:*

Forslaget til 6. ændring af 1967-direktivet er baseret på den forudsætning, at anmeldelse i ét af EF-landene betragtes som anmeldelse i samtlige EF-lande. Det modtagende lands myndigheder fremsender anmeldelsen til EF-Kommissionen, som derefter sender anmeldelsen til samtlige medlemslande.

Det er forudsat i direktivforslaget, at myndighederne i det land, hvor anmeldelsen indgives, tager stilling til den af anmelderen foreslåede klassificering og mærkning. Disse myndigheder kan også, hvis det skønnes nødvendigt, forlange yderligere undersøgelser foretaget af anmelderen.

Dersom et andet medlemslands myndigheder efter at have modtaget anmeldelsen via EF-Kommissionen finder, at anmeldelsen indeholder oplysninger af en sådan art, at yderligere undersøgelser burde have været forlangt, må dette lands myndigheder rette henvendelse herom til myndighederne i det land, hvor anmeldelsen blev indgivet.

Anvendelse af bemyndigelsen i § 17 indebærer, at et stof, som er anmeldt i et andet EF-land i overensstemmelse med de i EF fastlagte minimumskrav, og hvis anmeldelse er accepteret i dette EF-land, betragtes som anmeldt i Danmark.

Som det er nævnt i bemærkningerne til § 17 er det forudsat, at der kan fastsættes regler om, at en dansk importør af et stof, der er anmeldt i et af de øvrige EF-lande, skal meddele de danske myndigheder, at stoffet nu sælges her i landet.

At et stof, som er anmeldt i et andet EF-land, betragtes som anmeldt i Danmark, afskærer ikke de danske myndigheder fra at fastsætte bestemmelser om regulering i medfør af § 30. Som de fælles EF-regler om anmeldelse er foreslået, omfatter de ikke begrænsninger i et nyt stofs anvendelse.

*Spørgsmål 32:*

Ad besvarelsen af spm. 29, 30 og 31, sidste afsnit:

Det bedes oplyst, om anmeldelse af et stof i et andet EF-land afskærer danske myndigheder fra at fremsætte anmodning/fastsætte regler om stoffet eller produktet i medfør af lovforslagets kap. 8 om oplysnings- og undersøgelsespligt.

*Svar:*

I forbindelse med anmeldelser i overensstemmelse med det foreliggende forslag til 6. ændring af 1967-direktivet kan krav om specifikke supplerende undersøgelser stilles af myndighederne til det pågældende lands egne virksomheder, dvs. til de virksomheder, som anmelder i det pågældende EF-land.

Dersom et stof anmeldes i et andet EF-land, kan danske myndigheder anmode dette lands myndigheder om, at anmeldelsens oplysninger bliver udbygget. Ligeledes kan man anmode det pågældende lands myndigheder om, at der foretages *andre* supplerende undersøgelser end dem, som dette lands myndigheder har forlangt af producenten eller importøren. Derimod kan Danmark ikke stille krav om sådanne oplysninger eller undersøgelser efter § 41 direkte over for den fremmede producent eller over for den, der importerer stoffet i Danmark. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmålene 92 og 94 (Opr. nr. Ikke optrykt).

Miljøstyrelsen har endvidere oplyst følgende: